

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 96.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e23273/facsimile.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

maatte da overlades til Forsamlingen, naar denne ikke kunde høre et enkelt Medlem, at anmode ham om at besigtige Talerholten. Med Gen- sen til det, som den sidste Taler har ytret om de Deputeredes Be- navnelser ved Ravn, skal jeg bemærke, at det forekommer mig at være en saadant parlamentarisk Forbrydelse, at man ei maa navne Medlemmerne ved Ravn. Der kan vel ikke angives nogen bestemt Grund herfor, men man kan vel tænke sig, at i Kampens Gæde vil Ravnets Navn- nelse ofte gjere Kampen mere blodig end ellers.

Tage Müller: Hverinde det er hensigtsmæssigt eller ei at anstille en Tribune, skal jeg ikke indlade mig paa. Det forekommer mig ei ubensigtsmæssigt, naar det kan lade sig gjøre. Men det vilde være rigtigst, naar der kan være nogle saa Dødt at sige, da at besigtige den. Hverinde det er rigtigst, at Medlemmerne i denne Forsamling rette deres Tale til Formanden eller hele Forsamlingen, kan vel være tvivlsomt; Hovedsagen er, at man i Forsamlingen kan høre Taleren. Guds angaaer det, der er konstatet om Udelukkelsen af Ravnets ved Betegnelsen af Medlemmerne, da havde jeg hellere at bringe dette Punkt paa Bane, hvis det ikke allerede var færdigt. Jeg til- staaer, at der ikke forekommer mig at være tilstrækkelig Grund, hvorefter man ikke maa navne Medlemmerne ved Ravn. Det er mig be- kendt, at i de tre sidste Stændeforsamlinger dette ei selvstændt har generet — om det maa være mig tilladt at bruge dette fremmede Udtryk — flere af Medlemmerne. Jeg kommer ikke gram, hvorledes der, selv i en varmere Kamp, vilde være stor Forskel paa, om man navner et Medlem ved Ravn eller paa en anden Maade altsedt tydeligt betegner ham. Derfor i denne Forsamling var deklareret af 150 Medlemmer, jeg skulde mærke mig, for hvilket Distrikt ethvert mig afsendte det Medlem af denne Forsamling var Deputeret, da vilde dette være saare vanskeligt. Naar maatte da bemærke den Ud- veit at omtale Sagen uden just at navne det Medlem, fra hvem Ordet, om hvilket det er Tale, er kommet, hvilket vel ogsaa i det Væsentlige vil være det Samme. Da jeg nu engang har reist mig, skal jeg tillade mig at gjøre den Bemærkning med Hen- syn til § 22, om det ikke herre vilde betegne, hvad der skal forstaaes ved Ud- trykket „personlige Spørgsmaal“.

David: Jeg reiser mig for at gjøre en Bemærkning til § 23, da jeg vedvarende maa være af den Mening, at det er enhver Rigsdagsmands Pligt at gjøre Sit til, for at Reglementet kan blive saa vidt muligt og grundigt som muligt, og da jeg ikke kan troe, at man kan følge de Forskrifter, der fra forskjellige Steder af Sa- len ere freet, til at gaae over denne Sag ligesom med en Hærfødt. Naar man herfor har beraabt sig paa, hvad der er freet i Frankfurt, hvor man der ikke har bekymret sig om Forretningordenens Grund- læggelse, saa gab jeg gjerne vide, om man vil have, at vi skulde følge Frankfurts Exempel, eller om ikke dette snarere endgjældt sig- tede af, ikke at faae Vægt paa en bestemt og vidt begrænset For- retningorden. Jeg skal i denne Henseende erindre om, at man i Frankrig, hvor der dog ogsaa forelaae de vigtigste Opgaver for Na- tionalforsamlingen, og hvor hele Nationen med utaalmodig Længsel maatte vente paa disses Vedning, anvendte fire til fem hele Uger til Debattering af Forretningordenen, og dette fæte i et Vand, hvor man dog havde til Grundlag et Reglement, der havde bestaaet sin Prøve i over 30 Aar, medens man her saa godt som skal improvisere en Forretningorden for Rigsforsamlingen. At det skulde være nok, som det er blevet sagt, at have nogle enkelte Regler, kan jeg paa ingen Maade indvise; thi man maa erindre, at Reglementet i Sædeleshed skal stifte de enkelte og Ministeriets Ret, og dertil udfærdiges alle og bestemte Regler. Majoriteterne have det altså i deres Raad at forandre selv Reglementet og at gjøre Tilfønelinger til sammt, og § 32 angiver Veien dertil; men hvad det rei egentlig

kommer an paa, er al bestemt Ministeriets, og derfor maatte være bleven givet faste og bestemte Regler for Forretningens Gang, hvorefter af Sikkerhed kan udelukkes. Jeg maa derfor ønske, at der til § 23, der tillægger Formanden Ret til at kalde Rigs- dagsmanden til Orden, tilføies, at denne er beføjet til at do- gjøre Ordet for at revideriggjøre sig. Denne Paragraf er næsten overet taget af det franske Reglement, hvor en saadan Ret er indbragt det til Orden kaldte Medlem, og jeg indser ingen Grund til, hvorfor man har udeladt den Bestemmelse, som her er givet den Medlemme, da denne har et retsrigtigt Raad paa samme, og jeg skal derfor tillade mig at fremkomme med et Amendement til § 23 i denne Retning.

Witz: Forinden jeg bestemmer mig for Udelukkelsen af en Ta- lershol eller ei, ønsked jeg gjerne at gjøre mig Rede for, hvor denne Skade andringes; thi som mig, saaledes forekommer det uden Tvivl flere, ikke at være upassende forud at omtale Stedet, hvor denne Skade andringes. Jeg indser nemlig ikke, hvor Talerholten skulde staa, undtagen lige bag ved Formandens Sæde, og da noget opholdt over dette, thi i en hvilken som helst Niche vilde det være urigtigt at andringe den, da Nichen vilde borttage Noget af Lyden. Om det skulde gaae an at sætte Talerholten bagved Formandens Sæde og mere opholdt end denne, og om det ikke vilde stride imod Reglerne for god parlamentarisk Skik, det ved jeg ikke; men naar den ikke andringes der, da kan jeg ikke indse, hvor Talerholten skulde an- bringes. Korrektion mener jeg, at man vil være lige generet, enten man taler fra sin Plads eller fra en Tribune.

Boisen: Naar jeg tager Ordet for at tale imod Brugten af en Talerhol, da fæter det, fordi jeg troer, at den seie Udvalgte i Forsamlingen derud vil hindres. Forsamlingen vil indsee, at jeg i denne Henseende ikke taler paa mine egne Begjær, da jeg paa en Talerhol snarere maatte ønske mig i mit rette Element, men jeg udtaler det her paa deres Begjær, som af den hæderlige Bødselstand her ere tilstede, der ved Brugten af en Talerhol endnu mere vilde afsøfdes fra at udtale sig, Noget, jeg meget maatte beklage, da jeg ønsker, at disse Mand ikke maatte lade sig afsøfde fra at udtale deres Overbevisning. Selv naar man foreslaar frit Valg mellem at tale fra den Plads, man indtager, og fra Talerholten, vilde dog dette afsøfde Afhængige, som ikke vare paa det Stede med sig selv, hvorvidt det, de havde at sige, egnede sig til at udtales fra Taler- holten eller ikke.

Morf Hansen: Med Hen- syn til hvad den sidste arede Taler har ytret, maa jeg bemærke, at den, som har seiret i Valg- kampen og som der har betraadt Valgtribunen ligesom for sine Modstandere, der vare beredte til at opfange ethvert Ord af ham til hans Skade, ogsaa maa antages at kunne besigtige en Talerhol her i Forsamlingen, hvor han ved, at hans Ord altså vilde blive mod- tagne med Velvilje.

Boisen: Ved bryder alle Lov; men jeg troer, at hvor denne ikke er tilstede, der man ikke paalagge Forsamlingens Medlemmer sære Lov, end fornødent gjøres.

Linneemann: Med Hen- syn til hvad der er bemærket om, at det burde overlades til Medlemmerne at benytte Talerholten eller ikke, da forekommer dette mig noget midlrigt; det forekommer mig nemlig, at det skulde let saae Skin af, at de, der benyttede Taler- holten, gjorde dette af Hørfængelighed eller Skigt, og endog Skindet heraf synes mig at burde undgaaes. Desuden er det ogsaa af- gjørende for mig, at endel af Medlemmerne først vilde faaane komme til Talerholten, efterat have påsejret den første Del af Forsam- lingen, hvilket for Rangs sake kunde være et Moment til ikke at fremstætte, hvad de ellers maatte have at bemærke.

(Biføjet)

Subscription paa denne Tidende medtages i København hos Kgl. Hofbogtrykker Bianco Luno (Nørregade Nr. 70) i Provinserne paa de kongelige Højskoler.

Trykt og forlagt af Kgl. Hofbogtrykker Bianco Luno.